ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 10 'Ιουλίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 169

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ψηφίσματα

Περὶ ἑρμηνείας τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1924 ψηφίσματος κλπ. ('Ανάδημοσίευσις) 1

Διατάγματα

Περὶ καθορισμοῦ πρωτευουσῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἐν τῇ κοινότητι 'Αμαλιάδος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 2354 2
Περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου ἐξοχικοῦ συνοικισμοῦ Νέα Κηφισιά 3
Περὶ κατατάξεως, σπουδῶν, καθηκόντων καὶ προφοδοσίας τῶν μαθητῶν τοῦ πρακτικοῦ γεωργικοῦ σχολείου Γόρτυνος-Κρήτης 4
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Μπαγιάτι διὰ στρατ. ἀνάγκας 5
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Βεροίᾳ διὰ στρατ. ἀνάγκας 6
Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Νομ. Διάτ. «Περὶ ἐξαγωγικῶν τελῶν κλ. 7

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ
ΤΗΣ Δ΄ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(1)

* *Περὶ ἑρμηνείας τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1924 ψηφίσματος κλπ.*

Συνεδρίασις ΡΟΔ΄ τῆς 7 'Απριλίου 1925.

'Η Δ΄ ἐν 'Αθήναις Συνέλευσις τῶν 'Ελλήνων

'Η Δ΄ ἐν 'Αθήναις Συντακτικὴ τῶν 'Ελλήνων Συνέλευσις ἑρμηνεύουσα καὶ ἐπεξηγοῦσα τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1924 ψηφίσματός της «περὶ παροχῆς συντάξεως ἧς ἐστερήθησαν οἱ ἀποστρατευθέντες ἢ ἀποταχθέντες ἀξιωματικοὶ κλπ.» προκειμένου εἰδικῶς διὰ τοὺς ἐν μονίμῳ διαθεσιμότητι διατελοῦντας καὶ ἀποταχθέντας, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 28537)5116 τῆς 5 Νοεμβρίου 1923 καὶ 33450 τῆς 14 Δεκεμβρίου 1923 ἀποφάσεων τῆς 'Επαναστάσεως 1922, ἀξιωματικούς,

ΨΗΦΙΖΕΙ·

'Ερμηνεύουσα τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1924 ψηφίσματος δηλοῖ ὅτι οἱ ἐν μονίμῳ διαθεσιμότητι διατελοῦντες καὶ ἀποταχθέντες ἀξιωματικοὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὰς στερηθείσας ἀποδοχάς των ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐν μονίμῳ διαθεσιμότητι καταστάσεώς των.

'Εν 'Αθήναις τῇ 10 'Απριλίου 1925.

'Ο Πρόεδρος

Κ. Ρακτιβάν

* 'Αναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 92 (Τεῦχος Α΄) τῆς 13 'Απριλίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ καθορισμοῦ πρωτευουσῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἐν τῇ κοινότητι 'Αμαλιάδος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 2354.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 2354 τοῦ 1920 «περὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐπὶ τῶν ἀθεσιῶν οἰκοδομῶν», μετὰ τὴν γενομένην ἐπέκτασιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν κοινότητα 'Αμαλιάδος καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 28 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου 'Αμαλιάδος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ὁρίζονται ὡς πρωτεύουσαι ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι ἐν τῇ κοινότητι 'Αμαλιάδος διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2354 καταβλητέου τέλους ἐπὶ τῶν ἀθεσιῶν οἰκοδομῶν αἱ κάτωθι :

1) 'Η ὁδὸς Οἰνομάου
2) » » Ζαΐμη
3) » » Βενιζέλου
4) » » Δηλιγιάννη
5) » » Σκρᾶ
6) » » Φιλελευθέρων, καὶ
7) 'Η πλατεῖα 'Αναγνώστη Δαλιάνη τέως 'Αγίου 'Αθανασίου.

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω πλατεῖαι καὶ ὁδοὶ ἐν τῇ κοινότητι 'Αμαλιάδος χαρακτηρίζονται ὡς δευτερεύουσαι.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 20 'Ιουνίου 1925.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

'Ο ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν Ὑπουργὸς

Γ. Μαρῆς

(3)

Περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου ἐξοχικοῦ συνοικισμοῦ Νέα Κηφισία.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 'Ιουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 604 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγ-

κρίνομεν τὸ σχέδιον τοῦ ἐξοχικοῦ συνοικισμοῦ «Νέας Κηφισίας», ὡς τοῦτο ἐν τῷ ὡς παραρτήματι τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθέντι διαγράμματι ἐμφαίνεται, καὶ ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὡς πρὸς τὴν ἐν τῷ εἰρημένῳ συνοικισμῷ ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν κλπ. ὅρους.

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων ἑκάστου οἰκοπέδου ὁρίζονται ἐν ἑκάστῳ τμήματι τοῦ συνοικισμοῦ ὡς ἀκολούθως :

Α΄) Ἐν τῷ ἐμπορικῷ τμήματι (Α).

α΄) Ἐμβαδὸν 200,00 τετρ. μέτρα.
β΄) Πρόσωπον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 10,00 μέτρα.
γ΄) Μέσον βάθος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 15,00.

Β΄) Ἐν τῷ ἐξοχικῷ τμήματι (Β).

α΄) Ἐμβαδὸν 100,00 τετρ. μέτρα.
β΄) Πρόσωπον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 20,00 μέτρα.
γ΄) Μέσον βάθος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 25,00 μέτρα.

Γ΄) Ἐν τῷ ἐξοχικῷ τμήματι (Γ).

α΄) Ἐμβαδὸν 700,00 τετρ. μέτρα.
β΄) Πρόσωπον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 18,00 μέτρα.
γ΄) Μέσον βάθος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 20,00 μέτρα.

Δ΄) Ἐν τῷ ἐξοχικῷ τμήματι (Δ).

α΄) Ἐμβαδὸν 400 τετρ. μέτρα.
β΄) Πρόσωπον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 15,00 μέτρα.
γ΄) Μέσον βάθος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 18,00 μέτρα.

Αἱ ὁδοὶ αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς ἕκαστον τῶν ἄνω τμημάτων Α, Β, Γ καὶ Δ χαρακτηρίζονται ἐν τῷ σχετικῷ τοῦ παρόντος διαγράμματι ἀντιστοίχως διὰ τῶν στοιχείων Α, Β, Γ, Δ ἢ καὶ διὰ δύο συγχρόνως ἐκ τῶν στοιχείων τούτων, ἐφόσον ἀνήκουσιν ἐν ταὐτῷ εἰς δύο τῶν ἀνωτέρω τμημάτων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ θέσις τῶν οἰκοδομῶν ἐντὸς τῶν οἰκοπέδων κανονίζεται δι' ἕκαστον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τμημάτων ὡς ἀκολούθως :

Τμῆμα (Α).

2. Αἱ ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων ὄψεις τῶν οἰκοδομῶν θὰ τίθενται ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τῶν μεταξὺ κοινοχρήστων χώρων καὶ ἰδιοκτησιῶν ὁρίων.

3. Αἱ οἰκοδομαὶ κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων ὄψεις θὰ συνέχωνται ὑποχρεωτικῶς ἀλλήλαις κατὰ τὰς κοινὰς τῶν οἰκοπέδων πλαγίας πλευράς, ἡ δὲ μεταξὺ των ἐπαφὴ αὕτη θὰ χωρῇ τὸ πολὺ μέχρι βάθους δέκα (10) μέτρων ἀπὸ τῶν ἐν λόγῳ χώρων. Κατὰ τὸ ὑπόλοιπον βάθος τῶν πλαγίων πλευρῶν καὶ κατὰ τὰς ὀπισθίας τοιαύτας τὰ κτίρια δὲν θὰ ἐφάπτωνται μεταξύ των, τηρουμένης ὑποχρεωτικῶς μεταξὺ τούτων καὶ τῶν κοινῶν τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων ἐλαχίστης ἀποστάσεως ἴσης πρὸς τὸ ἓν πέμπτον (1/5) τοῦ μεγίστου ὕψους τοῦ κτιρίου καὶ ἡ ὁποία ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἦ μικροτέρα τῶν τριῶν (3) μέτρων, οὕτως ὥστε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἑκάστου οἰκοδομησίμου πολυγώνου διὰ τῶν συνεχομένων τούτων ἐλευθέρων χώρων νὰ διαμορφῶται αὐλή. Κατὰ βούλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἡ οἰκοδομὴ θύναται καὶ νὰ μὴ συνέχηται πρὸς τὴν ἑτέραν τῶν ἐπὶ τῶν παρακειμένων οἰκοπέδων οἰκοδομῶν ἢ καὶ πρὸς ἀμφοτέρας. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ἡ ἐλευθέρα ἀπόστασις μεταξὺ τῆς μὴ συνεχομένης οἰκοδομῆς καὶ τῶν κοινῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων δὲν δύναται νὰ κατέρχηται τῶν τριῶν (3) μέτρων καὶ θὰ τηρῆται ὁ χῶρος οὗτος ἀκάλυπτος, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τοῦ γειτονικοῦ οἰκοπέδου ὑφίστανται κτίρια ἐφαπτόμενα τῶν ὁρίων τούτων, αἱ ἐπὶ τῶν ὁποίων ὄψεις τῶν ἐν λόγῳ κτιρίων δέον νὰ διαμορφῶνται ἀρχιτεκτονικῶς καὶ νὰ κατασκευάζωνται ἐπ' αὐτῶν ἀνοίγματα πρὸς φωτισμὸν καὶ ἀερισμὸν ἀπὸ ὕψους θύο μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ ἄνω.

Τμῆμα (Β).

4. Αἱ ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων ὄψεις τῶν οἰκοδομῶν θὰ τοποθετῶνται εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν ἑπτὰ (7) μέτρων ἀπὸ τῶν μεταξὺ τῶν κοινοχρήστων χώρων καὶ ἰδιοκτησιῶν ὁρίων, τοῦ μεταξὺ χώρου παραμένοντος ἀκαλύπτου.

5. Αἱ οἰκοδομαὶ θὰ τοποθετῶνται εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν τεσσάρων καὶ ἡμίσεος (4,5) μέτρων ἀπὸ τῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων, τοῦ μεταξὺ χώρου παραμένοντος ἀκαλύπτου.

Τμῆμα (Γ).

6. Αἱ ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων ὄψεις τῶν οἰκοδομῶν θὰ τοποθετῶνται εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν πέντε (5) μέτρων ἀπὸ τῶν μεταξὺ κοινοχρήστων χώρων καὶ ἰδιοκτησιῶν ὁρίων, τοῦ μεταξὺ χώρου παραμένοντος ἀκαλύπτου.

7. Αἱ οἰκοδομαὶ θὰ τοποθετῶνται εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν τριῶν καὶ ἡμίσεος (3,5) μέτρων ἀπὸ τῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων, τοῦ μεταξὺ χώρου παραμένοντος ἀκαλύπτου.

Τμῆμα (Δ).

8. Αἱ ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων ὄψεις τῶν οἰκοδομῶν θὰ τοποθετῶνται εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν πέντε (5) μέτρων ἀπὸ τῶν μεταξὺ κοινοχρήστων χώρων καὶ ἰδιοκτησιῶν ὁρίων, τοῦ μεταξὺ χώρου παραμένοντος ἀκαλύπτου.

9. Αἱ οἰκοδομαὶ κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων ὄψεις των δύνανται νὰ συνέχωνται ἀνὰ δύο. Ἡ ἐπαφὴ αὕτη θὰ χωρῇ μόνον, κατὰ τὴν μίαν κοινὴν δύο συνεχομένων οἰκοπέδων πλευρὰν καὶ ἐπὶ ταύτης τὸ πολὺ μέχρι βάθους δώδεκα (12) μέτρων ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰς ὁδοὺς ὁρίου τῆς τοποθετήσεως τῶν κτιρίων, κατὰ τὰς λοιπὰς δὲ δύο πλαγίας πλευρὰς καὶ τὰς ἐπισθίας τοιαύτας αἱ οἰκοδομαὶ θὰ εἶνε πανταχόθεν ἐλεύθεραι καὶ θὰ ἀφίστανται τῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων τοὐλάχιστον κατὰ τέσσαρα καὶ ἥμισυ (4,5) μέτρα. Αἱ οὕτως ἀνὰ δύο συνεχόμεναι οἰκοδομαὶ δέον νὰ ρυθμίζωνται ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικήν των ἀρχιτεκτονικὴν ἐμφάνισιν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ παρουσιάζωσιν ἁρμονικὸν ἀρχιτεκτονικὸν σύνολον ἑνιαίου κτιρίου.

10. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ἁρμοδία ὑπηρεσία θέλει κανονίζει τὰς πλευρὰς τῶν οἰκοπέδων, καθ' ἃς θὰ ἐφάπτωνται ὑποχρεωτικῶς τὰ κτίρια.

11. Ἐκ τῶν συνεχομένων οἰκοδομῶν ἡ μεταγενεστέρως ἀνεγειρομένη ὀφείλει νὰ προσαρμόζηται πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν ἀρχιτεκτονικὴν διάταξιν τῆς προηγουμένως ἀνεγειρομένης, ἐὰν δὲ αἱ τοιαῦται οἰκοδομαὶ ἐγείρωνται συγχρόνως καὶ οἱ ἰδιοκτῆται δὲν συμφωνοῦσι μεταξύ των ὡς πρὸς τὴν ἑνιαίαν ἐξωτερικὴν ἀρχιτεκτονικὴν διάταξιν, ἐπιβάλλει ταύτην ἡ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ὑπηρεσία κατὰ τὴν κρίσιν της.

12. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω (παραγρ. 9) συνέχεια τῶν οἰκοδομῶν ἀνὰ 2 ἐπιτρέπεται, μόνον ἐφ' ὅσαν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν συνεχομένων οἰκοπέδων δηλώσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ὑπηρεσίαν, ἡ δὲ τοιαύτη δήλωσις ἅπαξ γενομένη ἐπέχει θέσιν περιορισμοῦ

ὡς πρὸς τὸν τρόπον δομήσεως ἐπὶ τῶν εἰς ἃ ἀφορᾷ ἡ δήλωσις οἰκοπέδων ἐπιβαλλομένου διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος.

13. Μὴ γινομένης τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δηλώσεως, αἱ οἰκοδομαὶ δέον νὰ τοποθετῶνται εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν τριῶν (3) μέτρων ἀπὸ τῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων, τοῦ μεταξὺ χώρου παραμένοντος ἀκαλύπτου.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ μέγιστον τῆς ὑφ' ἑκάστης οἰκοδομῆς μετὰ τῶν τυχὸν παρατημάτων τῆς καταλαμβανομένης ἐκτάσεως τοῦ οἰκοπέδου ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

α') Διὰ τὸ τμῆμα Α εἰς τὰ 3)4 τοῦ ὅλου οἰκοπέδου.

β') Διὰ τὰ τμήματα Β καὶ Γ εἰς τὸ 1)3 τοῦ ὅλου οἰκοπέδου.

γ') Διὰ τὸ τμῆμα Δ εἰς τὸ 1)2 τοῦ ὅλου οἰκοπέδου.

Ὡς καταλαμβανομένη ὑπὸ οἰκοδομῆς ἔκτασις οἰκοπέδου θεωρεῖται ἅπασα ἡ ὁπωσδήποτε ὑπὸ τῶν χρησιμοποιησίμων αὐτῆς χώρων μετὰ τῶν ὑποστέγων καὶ πάσης φύσεως παραρτημάτων καλυπτομένη ἐπιφάνεια, μετρουμένη ἐν ὁριζοντίᾳ προβολῇ.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐν τῷ πρὸς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας ἀκαλύπτῳ ἑκάστου οἰκοπέδου χώρῳ ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ ἱδρύσῃ καὶ συντηρῇ ἐν καλῇ καταστάσει διακοσμητικὸν κῆπον (πρασιὰν ἢ προκήπιον), χρησιμοποιῶν καταλλήλως τὴν τυχὸν ὑφισταμένην φυσικὴν δάσωσιν.

Ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις οἱασδήποτε κατασκευῆς.

2. Ἐν τῷ λοιπῷ ἀκαλύπτῳ χώρῳ ἑκάστου οἰκοπέδου ἐπιβάλλεται ἐπίσης ἡ ἵδρυσις καὶ συντήρησις μικροῦ κήπου, χρησιμοποιουμένης δεόντως τῆς ὑφισταμένης φυσικῆς δασώσεως καὶ ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῶν, ἐξαιρέσει μικρῶν ἀποθηκῶν καὶ ἑτέρων παραρτημάτων ἐξυπηρετικῶν τῆς κυρίως οἰκοδομῆς, ὧν ἡ ἀνέγερσις ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοὺς ὅρους ὅτι αἱ τοιαῦται ἀποθῆκαι καὶ παραστήματα θὰ τοποθετῶνται ὄπισθεν τῶν οἰκοδομῶν. Τὸ ὕψος αὐτῶν δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 2,50 μέτρα καὶ ἡ ὑπὸ τούτων συνολικὴ κεκαλυμμένη ἐπιφάνεια σὺν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς κυρίας οἰκοδομῆς, θὰ περιλαμβάνηται εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένην καλυπτέαν ὑπὸ οἰκοδομῶν τοιαύτην.

3. Ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω (παρ. 1 καὶ 2) ἀκαλύπτων χώρων ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ βαθμίδων ὡς καὶ ἡ εἰς διάφορα ἐπίπεδα διάταξις τῶν πρασιῶν. Πάντως αἱ τοιαῦται ἐγκαταστάσεις δὲν δύνανται νὰ ὑπέρκεινται τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομίου πλέον τοῦ ἑνὸς μέτρου, ἐκτὸς ἂν ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους ἐπιβάλῃ ὑπέρβασιν τοῦ ὁρίου τούτου δι' ἣν ἀπαιτεῖται ειδικὴ ἄδεια ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 5.

1. Κατὰ τὰ μεταξὺ τῶν ὁδῶν (κλπ. κοινοχρήστων χώρων) καὶ ἰδιοκτησιῶν ὅρια θὰ κατασκευάζηται ἐν τοῖς τμήμασι Β, Γ καὶ Δ πρὸ ἑκάστης ἰδιοκτησίας περίφραγμα, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπεται νὰ εἶνε συμπαγὲς (τοιχοποιΐα) τὸ πολὺ μέχρις ὕψους ἑνὸς μέτρου καὶ εἴκοσιν ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου ἀπὸ τῆς στάθμης τῆς ὁδοῦ. Κατὰ τὸ ὑπόλοιπον ὕψος τὸ περίφραγμα τοῦτο δέον νὰ ἀποτελῆται ἐκ κιγκλιδώματος ἢ δικτιωτοῦ ἢ καὶ ἁπλοῦ φράκτου ὥστε ἡ ὄπισθεν τούτου πρασιὰ νὰ καθίσταται δι' αὐτοῦ ὁρατή, δυναμένων νὰ τοποθετῶνται ἐνδιαμέσως καὶ στύλων ἐκ τοιχοποιΐας πάχους τὸ πολὺ πεντήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου (0.50) ἀπεχόντων οὐχὶ ἔλασσον τῶν δύο καὶ ἥμισυ (2.50) μέτρων ἀπ' ἀλλήλων. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ κατασκευάζωνται καὶ τὰ ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων περιφράγματα μέχρι βάθους ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 10 μέτρων διὰ τὸ τμῆμα Β καὶ 8 διὰ τὰ Γ καὶ Δ. Πέραν τοῦ βάθους τούτου τὰ περιφράγματα κατασκευάζονται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, ἐφ' ὅσον οἱ συνορεύοντες γείτονες συμφωνοῦσιν, ἄλλως κατασκευάζονται συμπαγῆ καθ' ἅπαν αὐτῶν τὸ ὕψος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἐπιφάνειαι αὐτῶν δέον νὰ καλύπτωνται διὰ φυτειῶν.

2. Τὸ ὁλικὸν ὕψος τῶν ἄνω περιφραγμάτων ὁρίζεται ὑποχρεωτικῶς διὰ μὲν τὰ πρὸς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας τοιαῦτα εἰς δύο (2) μέτρα, διὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων εἰς 2.20 μέτρα. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὕψος (τῶν 1,20 μ.) δύναται νὰ μειωθῇ μέχρις οἱουδήποτε βαθμοῦ, ἐὰν οἱ συνορεύοντες γείτονες συμφωνοῦσι πρὸς τοῦτο. Ἐὰν ἡ ἐπιφάνεια ἐφ' ἧς τοποθετοῦνται τὰ ἄνω περιφράγματα παρουσιάζῃ κλίσιν ὡς πρὸς τὸν ὁρίζοντα, τὰ περιφράγματα ὑποδιαιροῦνται εἰς τμήματα μήκους τὸ πολὺ 4 μέτρων καὶ τὸ ἀνωτέρω ὕψος μετρᾶται εἰς τὸ μέσον ἑκάστου τοιούτου τμήματος.

3. Ἐὰν ἡ στάθμη τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὴν πρὸς τὴν ὁδὸν ὁρικὴν αὐτοῦ γραμμὴν ὑπέρκειται τῆς στάθμης τῆς τελευταίας, ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ ὕψους συνυπολογίζεται τόσον ὡς πρὸς τὸ συμπαγὲς μέρος τοῦ περιφράγματος, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ ὁλικὸν αὐτοῦ ὕψος. Ἐὰν ἡ διαφορὰ αὕτη ἐξικνῆται εἰς τὰ 1,50 μέτρα ἐπιτρέπεται μόνον ἡ κατασκευὴ ἁπλοῦ κιγκλιδωτοῦ προφυλακτηρίου στηθαίου ὕψους μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Ἐὰν ὅμως ἡ διαφορὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 1,50 μέτρα, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει πάντοτε νὰ καταβιβάζῃ εἰς τὸ ὕψος τοῦτο τὴν στάθμην τοῦ οἰκοπέδου του ἐπὶ βάθους οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 4 μέτρων ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν ὁδὸν πλευρᾶς αὐτοῦ. Κατὰ τὰς περὶ ὧν ἡ παροῦσα παράγραφος περιπτώσεις, τὰ ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων περιφράγματα δέον νὰ ἀπολήγωσι παρὰ τὴν ὁδὸν εἰς ὕψος τῶν ἐπ' αὐτῆς περιφραγμάτων καὶ διὰ βαθμιαίας μεταβολῆς τοῦ ὕψους των νὰ ἐξικνῶνται εἰς τὸ κανονικὸν ὕψος των εἰς βάθος 7,00 μέτρων ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς στάθμης μεταξὺ δύο παρακειμένων οἰκοπέδων, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὰ μεταξύ των διαχωριστικὰ περιφράγματα ἀναλόγως αἱ ἀνωτέρω διατάξεις.

4. Κατὰ τὰς περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος περιπτώσεις ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ μορφώνῃ κανονικὸν πρανὲς ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας του πρὸς τὴν ὁδὸν συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς ὑποδείξεις τῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν δὲ τὸ ἔδαφος δὲν εἶνε βραχῶδες, ὑποχρεοῦται νὰ καλύπτῃ τὸ πρανὲς τοῦτο εἴτε διὰ φυτειῶν εἴτε διὰ τοιχοποιΐας ἢ λιθενδύτου ὡρισμένης ἐπιφανειακῆς μορφῆς.

5. Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν περιφράγματα τοποθετοῦν αἱ ἐξ ἡμισείας ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν συνορευουσῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ εἶνε κοινά, τῆς δαπάνης αὐτῶν βαρυνούσης ἐξ ἡμισείας ἀμφοτέρους τοὺς ἰδιοκτήτας.

6. Οἱ πρὸς οὓς οἱ ἐπιτρέποντες τὴν ἔγκρισιν τοῦ σχεδίου τοῦ συνοικισμοῦ «Νέα Κηφισία» πωλοῦντες ὁπωσδήποτε οἰκόπεδα τοῦ συνοικισμοῦ τούτου, ὑποχρεοῦνται ἵνα ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ σχετικοῦ πωλητηρίου συμβολαίου προβαίνωσιν εἰς τὴν περίφραξιν τῶν πωλουμένων αὐτοῖς οἰκοπέδων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου. Διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πωληθέντα οἰκόπεδα, ἡ ἀνωτέρω προθεσμία περιορίζεται εἰς 5 μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐκ τῶν συνορευόντων ἰδιοκτητῶν, ὁ πρῶτος αἰτήσας παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τὴν ἄδειαν κατασκευῆς τοῦ περιφράγματος, ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάζῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ φροντίδι ὁλόκληρον τὸ περίφραγμα ἐπὶ τῶν κοινῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου του μετὰ τῶν γειτονικῶν, οἱ δὲ γείτονες καθίστανται ὑπόχρεοι νὰ καταβάλωσιν αὐτῷ τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς μέρος τῆς δαπάνης, εὐθὺς ὡς παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω ἐτησία προθεσμία.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος τῶν οἰκοδομῶν (μετρούμενον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὄψεων αὐτῶν) ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πρὸ τῆς ὄψεως ἐδάφους, προκειμένου δὲ περὶ τῶν πρὸς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας ὄψεων, ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πρὸ τούτων πεζοδρομίου, ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

α') Διὰ τὸ τμῆμα Α ἴσον πρὸς τὰ 14)10 τοῦ πλάτους τῆς πρὸ τῆς οἰκοδομῆς ὁδοῦ.

β') Διὰ τὰ λοιπὰ τμήματα ἴσον πρὸς τὰ 7)10 τοῦ ἄνω πλάτους, συνυπολογιζομένων εἰς τοῦτο καὶ τῶν τυχὸν ἐντὸς

τῶν οἰκοπέδων ὑποχρεωτικῶν πρὸ τῶν ὁδῶν ἀκαλύπτων χώρων (προκηπίων).

2. Ἐὰν ὁ παράγων τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ (μετὰ τῶν προκηπίων) εἶνε μεταβλητὸς ἐν τῷ ἐφ' οὗ τὸ κτίριον τμήματι τῆς ὁδοῦ, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμὸν ὁ μέσος ὅρος αὐτοῦ. Δι' οἰκοδομὰς ἐχούσας ὄψεις ἐπὶ πλειόνων τῆς μιᾶς ὁδῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πλατυτέρα ὁδός. Δι' οἰκοδομὰς κειμένας πρὸ ἐλευθέρων χώρων (ἀλσῶν, πλατειῶν κλπ.) λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁλόκληρον τὸ πλάτος τοῦ χώρου τούτου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἀνωτέρω ὕψος δύναται νὰ εἶνε πάντοτε 12 μέτρα. Ἐὰν τὸ ἐφ' οὗ ἡ οἰκοδομὴ ἔδαφος παρουσιάζῃ ἐξαιρετικὰς ἀνωμαλίας, ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὄψεων τοῦ κτιρίου ἐφαρμόζεται μέσον μέγιστον ὕψος.

3. Τὸ ὕψος τῶν οἰκοδομῶν ἔσωθεν τῶν ἀνωτέρω ὄψεων δύναται νὰ εἶνε καὶ μεγαλύτερον τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου (π. χ. ὑψηλαὶ στέγαι) ἀλλὰ πάντως τὰ ὑψηλότερα σημεῖα τοῦ κτιρίου δὲν δύνανται νὰ ὑπέρκεινται τῶν ἐκ τῆς ἀνωτάτης ἐπιστέψεως τῶν ἐξωτερικῶν ὄψεων τῶν οἰκοδομῶν ἀγομένων ἐπιπέδων ὑπὸ κλίσιν 50 μοιρῶν πρὸς τὸν ὁρίζοντα.

4. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ ὕψος τῶν κτιρίων εἰς οἱονδήποτε αὐτῶν σημεῖον ὑπερβαίνῃ τὰ 20 μέτρα.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν οἰκοδομῶν τῶν τμημάτων Β, Γ καὶ Δ ἐπιτρέπονται ἐντὸς τοῦ πρὸ τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἀκαλύπτου χώρου καὶ τῶν λοιπῶν πλαγίων καὶ ὀπισθίων τοιούτων (ἄρθρον 2) αἱ ἑξῆς ἐξοχαί:

α') Ἡ κατασκευὴ διακοσμητικῶν προπυλαίων ἐπιστεφομένων ὑπὸ ἀκαλύπτων ἐξωστῶν. Ἡ ἐξοχὴ αὕτη δὲν θὰ χρησιμοποιῆται ὡς ἐξάρτημα ἀναγκαῖον εἰς τὴν χρῆσιν τῆς οἰκοδομῆς (οἷον κατοικία, ἀποθήκη κλπ.). Τὸ σύνολον τῶν προπυλαίων τούτων δέον καθ' ὕψος νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ 5 μέτρα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, νὰ μὴ ἐξέχῃ τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου, ἐφ' ἧς ταῦτα κεῖνται περισσότερον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐλαχίστου πλάτους τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ἀκαλύπτου χώρου καὶ παραλλήλως τῇ ὄψει ταύτῃ μετρούμενον νὰ μὴ καταλαμβάνῃ μεῖζον τοῦ τρίτου τοῦ μήκους αὐτῆς.

β') Ἡ κατασκευὴ καλλιτεχνικῶν κλιμάκων, αἵτινες θὰ φθάνωσι μέχρις ὕψους τὸ πολὺ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἡ ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τούτων ἀποτελουμένη προεξοχὴ δὲν δύναται νὰ ἐξέχῃ τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου πλέον τῶν 3 μέτρων καὶ παραλλήλως ταύτῃ μετρουμένη δὲν δύναται νὰ ἔχῃ μῆκος μεῖζον τοῦ τρίτου τοῦ μήκους αὐτῆς.

γ') Ἡ κατασκευὴ ἀνοικτῶν ἐξωστῶν μὴ ἐξεχόντων τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου, πλέον τοῦ ἑνὸς μέτρου.

δ') Ἡ κατασκευὴ κλειστῶν (κεκαλυμμένων ὁπωσδήποτε) ἐξωστῶν, μὴ ἐξεχόντων τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου πλέον τοῦ ἑνὸς μέτρου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὸ ἄθροισμα τῶν ἐξοχῶν τούτων μετρούμενον ἐν ὁριζοντίᾳ προβολῇ μὴ ὑπερβαίνῃ ἐν ὅλῳ τὸ τέταρτον τοῦ μήκους τῆς ἐφ' ἧς κεῖνται οὗτοι ὄψεως.

ε'). Ἡ κατασκευὴ ἀρχιτεκτονικῶν ἐξοχῶν (κορωνίδων, γείσων, διαζωμάτων καὶ παραστάδων), ὧν ἡ ἐξοχὴ ἀπὸ τῶν ὄψεων τοῦ κτιρίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου.

2. Πέραν τῶν ἄνω ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτων χώρων ἐπιτρέπονται καὶ οἱαιδήποτε ἕτεραι ἐξοχαί.

3) Ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν κτιρίων τμήματος Α ἐπιτρέπονται ἐκ τῶν ἀνωτέρω (παράγρ. 1) ἐξοχῶν, μόνον αἱ ὑπὸ στοιχεῖα γ καὶ δ καὶ ε, τοιαῦται, ὡς ἐπίσης ἀνιοῦσαι καὶ κατιοῦσαι κλίμακες μὴ ἐξέχουσαι τοῦ κτιρίου πλέον τῶν 0,50 μέτρου. Ἡάντως εἰς τὰ τοιαῦτα κτίρια οἱ ἐξῶστοι (ἀνοικτοὶ ἢ κεκαλυμμένοι) δέον νὰ κατασκευάζωνται ἀπὸ ὕψους 4,00 μετρ. καὶ ἄνω ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομίου.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ ἐλάχιστον ἐπιτρεπόμενον ἐλεύθερον ὕψος τῶν ὀρόφων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ὑπογείου	2,50μ.
Ἰσογείου	3,50μ.
Ἰσογείου πρὸς χρῆσιν καταστήματος	4,80μ.
Δευτέρου ὀρόφου	3,00μ.
Τρίτου ὀρόφου	3,00μ.
Τετάρτου ὀρόφου	2,80

Διὰ τοὺς πλέον τῶν τεσσάρων ὀρόφων τὸ ἐλάχιστον ὕψος ὁρίζεται εἰς 2,80μ.

Ὡς πρὸς τὸ ἐλάχιστον ὕψος, εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπογείων ὑπάγονται λουτρά, ἀποχωρητήρια, μικραὶ ἀποθῆκαι καὶ παραφερῆ διαμερίσματα ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9.

1. Ἅπαντα τὰ διαμερίσματα τῆς οἰκοδομῆς εἰς ἃ διαιτῶνται ἄνθρωποι δέον νὰ φωτίζωνται καὶ ἀερίζωνται ἀπ' εὐθείας, δι' ἀνοικτῶν χώρων ἀκαλύπτων.

2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἀερισμὸς καὶ φωτισμὸς ἐκ κλειστῶν ἀκαλύπτων χώρων (μικρῶν αὐλῶν καὶ φωταγωγῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ κτιρίου) ἀποχωρητηρίων καὶ κλιμακοστασίων. Τὰ κλιμακοστάσια δύνανται νὰ φωτίζωνται καὶ ἀερίζωνται καὶ δι' εἰδικῶν φωταγωγῶν ἄνωθεν αὐτῶν ἐπιφανείας τοὐλάχιστον 5 τετραγ. μέτρων. Πλὴν τοῦ τοιούτου ἀερισμοῦ καὶ φωτισμοῦ εἰς διαδρόμους, ἀποθήκας καὶ λουτῆρας ἐπιτρέπεται καὶ ἔμμεσος (μὴ ἀπ' εὐθείας) φωτισμὸς καὶ ἀερισμὸς ἐφ' ὅσον οἱ χῶροι οὗτοι εὑρίσκονται εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ διαμερισμάτων τῆς οἰκοδομῆς ἀεριζομένων καὶ φωτιζομένων ἀπ' εὐθείας ἐξ ἀνοικτῶν ἀκαλύπτων χώρων.

Ἄρθρον 10.

1. Ὑπόγεια διαμερίσματα θεωροῦνται τὰ ἔχοντα τὰ δάπεδα αὐτῶν κάτω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. Εἰς τοιαῦτα διαμερίσματα ἐπιτρέπεται ἡ κατοικία κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα, ἐφ' ὅσον ἡ ὀροφὴ τοῦ ὑπογείου ὑπέρκειται πλέον τῶν 1,50 μέτρων τῆς ἐπιφανείας τοῦ περὶ τὸ ὑπόγειον ἐδάφους. Ἐὰν ἡ ὀροφὴ εὑρίσκεται εἰς κατωτέραν τοῦ ὁρίου τούτου στάθμην χωρὶς ἐν τούτοις νὰ κατέρχηται τοῦ 1,00 μέτρου, ἐπιτρέπεται ἡ κατοικία κατὰ τὴν ἡμέραν ἐφ' ὅσον ἡ ὁλικὴ ἐπιφάνεια τῶν ἀναιγμάτων τοῦ ἀπ' εὐθείας ἀερισμοῦ καὶ φωτισμοῦ δὲν εἶνε κατωτέρα τοῦ 1)10 τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑπογείου διαμερίσματος.

2. Τὰ δάπεδα καὶ οἱ τοῖχοι τῶν ὑπογείων καὶ ἰσογείων διαμερισμάτων, ἐφ' ὅσον ἐν αὐτοῖς διαιτῶνται ἄνθρωποι, θὰ κατασκευάζωνται ἀδιαπέραστα ὑπὸ τῆς ὑγρασίας.

Ἄρθρον 11.

1. Τὰ ἀποχωρητήρια δέον νὰ ἔχωσιν ἰδιαιτέραν εἴσοδον, ἀπαγορευομένης τῆς ἀμέσου ἐπικοινωνίας αὐτῶν μετὰ κατοικησίμων δωματίων καὶ μαγειρείων.

2. Οἱ τοῖχοι καὶ τὸ δάπεδον τῶν ἀποχωρητηρίων δέον νὰ κατασκευάζωνται ἀδιαπέραστα ὑπὸ τῆς ὑγρασίας.

3. Αἱ λεκάναι τῶν ἀποχωρητηρίων δέον νὰ εἶναι ἐξ ὑδατοστατοῦς οὐσίας, ἀπαγορευομένων ἀπολύτως τῶν ξυλίνων ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν καὶ νὰ συνδέωνται μετὰ τοῦ ἀγωγοῦ ἐκροῆς πρὸς τὸν βόθρον διὰ σωλῆνος σιφωνοειδοῦς.

4. Ἐν τοῖς ἀποχωρητηρίοις δέον νὰ ὑπάρχῃ ἐγκατάστασις καθαρισμοῦ τῆς λεκάνης δι' ὕδατος.

5. Εἰς πᾶσαν οἰκοδομὴν δέον νὰ ἐγκαθίσταται ἀεραγωγὸς σωλὴν συνδεόμενος κάτωθεν τῆς λεκάνης ἑκάστου ἀποχωρητηρίου μετὰ τοῦ σωλῆνος δι' οὗ αἱ ἀκαθαρσίαι φέρονται πρὸς τὸν βόθρον ἢ τὴν ὑπόνομον, καὶ διήκων μέχρι τῆς στέγης, ἧς δέον νὰ ὑπερέχῃ κατὰ 0,50 μέτρα τοὐλάχιστον.

6. Πᾶσα οἰκοδομὴ δέον νὰ ἔχῃ τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀποχωρητηρίων. Ἰδιαιτέρως ἐπιβάλλεται ἐπάρκεια ἀποχωρητηρίων εἰς κτίρια συγκεντρώσεως τοῦ κοινοῦ. Ἡ ὑπηρεσία κα-

νονίζει τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ἀποχωρητηρίων εἰς ἑκάστην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 12.

1. Μέχρι τῆς κατασκευῆς ὑπονόμων ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀκαθάρτων ὑγρῶν (ἀποχωρητηρίων, πλυντηρίων κλπ.) θὰ γίνεται εἰς βόθρους ἐσωτερικοῦ ὕψους τοὐλάχιστον 1,50 μέτρων καὶ χωρητικότητος τοὐλάχιστον 4 κυβικῶν μέτρων. Οἱ βόθροι οὗτοι δέον νὰ κατασκευάζωνται στεγανοὶ καὶ κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα τὰς ἀναθυμιάσεις. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία δικαιοῦται νὰ καθορίζῃ ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει λεπτομερῶς τὰ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν πρὸς τήρησιν τῶν ἀνωτέρω ὅρων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις τῶν βόθρων καὶ τῶν ἀγωγῶν τῶν ἀκαθάρτων ὑγρῶν τῆς οἰκοδομῆς πλησίον φρεάτων καὶ ἀγωγῶν καθαροῦ ὕδατος, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς ἀπόστασιν ἐλάσσονα τῶν 2 μέτρων ἀπὸ τῶν γειτονικῶν οἰκοπέδων.

3. Ἅπαντες οἱ ἀγωγοὶ τοῦ καθαροῦ ὕδατος καὶ τῶν ἀκαθάρτων ὑγρῶν τῶν οἰκοδομῶν δέον νὰ κατασκευάζωνται ὑδατοστεγεῖς καὶ νὰ τοποθετῶνται καταλλήλως ὥστε νὰ εἶναι εὐχερῶς προσιτοὶ καὶ εἰ δυνατὸν ὁρατοί.

Ἄρθρον 13.

Αἱ οἰκοδομαὶ δέον ἀπό τε ἀπόψεως φύσεως τῶν ὑλικῶν καὶ συνθέσεως καὶ δομήσεως αὐτῶν νὰ παρουσιάζωσι τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἀπαιτουμένην στερεότητα διὰ μόνιμα ἔργα. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικοῦ κανονισμοῦ καθορίζοντος λεπτομερῶς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους στερεότητος, ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία δικαιοῦται νὰ ἀσκῇ τὸν σχετικὸν ἔλεγχον βάσει τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης παραδεδεγμένων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 14.

Αἱ οἰκοδομαὶ δέον νὰ παρουσιάζωσιν ἁρμονικὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἐμφάνισιν ἐξοχικοῦ τύπου, ἀπαγορευομένων τῶν ἀνταισθητικῆς μορφῆς κτιρίων. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία δικαιοῦται νὰ ἀποκλείῃ τὴν κατασκευὴν κτιρίων ἀντικειμένων εἰς τὴν κοινὴν αἰσθητικήν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐν ἑκάστῳ οἰκοπέδῳ ὁμοῦ μετὰ τῆς κατασκευῆς τῆς οἰκοδομῆς δέον νὰ κατασκευάζηται ὑποχρεωτικῶς δεξαμενὴ συλλεκτήριος τῶν ὁμβρίων ὑδάτων δι' ἀρδεύσεις καὶ καθαριότητα.

2. Ἐφ' ὅσον τὴν ἀναγκαίαν ὕδρευσιν τοῦ συνοικισμοῦ ἐξασφαλίζει δι' ἐκτελέσεως ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων ἐντὸς τῆς περιοχῆς αὐτοῦ τὸ Δημόσιον, ἢ τῇ ἐγκρίσει αὐτοῦ ὁ Δῆμος ἢ ἡ συσταθησομένη τυχὸν κοινότης Νέας Κηφισιᾶς ἢ ἕτερον νομικὸν πρόσωπον ἀποσκοποῦν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τοῦ συνοικισμοῦ τούτου καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συναφῶν κοινῆς ἀνάγκης ἔργων ἢ οἱ ἐπισπεύδοντες τὴν ἔγκρισιν τοῦ σχεδίου τοῦ συνοικισμοῦ Νέας Κηφισιᾶς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κανονικῆς διαίτης τῆς ὑδρεύσεως, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐντὸς τῶν οἰκοπέδων ἀνέωξις ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν οἱωνδήποτε φρεάτων πρὸς λῆψιν ὕδατος. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἡ ἀνέωξις κοινῶν φρεάτων εἰς ἃς θέσεις ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ὅτι ταῦτα δὲν ἐπιδρῶσιν εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὕδρευσιν τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐξαιρέσει τῶν κατὰ τὸ σχέδιον ὁριζομένων θέσεων πρὸς ἀνέγερσιν ἀγορᾶς καὶ καταστημάτων (Τμῆμα Α') εἰς τὴν λοιπὴν ἔκτασιν τοῦ συνοικισμοῦ ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τῶν κτιρίων δι' ἐμπόριον τροφίμων καὶ πώλησιν ἄλλων ἐμπορευμάτων, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῶν διὰ κατοικίας. Ἐν τούτοις δὲν ἀποκλείεται ἡ ἐντὸς τῶν τελευταίων τούτων κτιρίων ἵδρυσις ξενοδοχείων, ἑστιατορίων, φαρμακείων καὶ ἡ ἐνάσκησις ὡρισμένων ἐπαγγελμάτων (κουρείων, ραφείων κ.τ.τ.). Πάντως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἀποφαίνεται ἑκάστοτε ὁριστικῶς ποῖαι ἐκ τῶν τοιούτων ἐγκαταστάσεων δέον ν' ἀποκλείωνται τῶν διὰ κατοικίας προοριζομένων τμημάτων συνοικισμοῦ.

2. Ἀπαγορεύεται ἐντελῶς ἡ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ συνοικισμοῦ ἀνέγερσις πάσης φύσεως κλινικῶν καὶ νοσοκομείων, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς ἱδρύσεως προχείρων ἰατρείων πρώτης βοηθείας καὶ ἁπλῶν ἀναρρωτηρίων.

Ἄρθρον 17.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται οἰκοπέδων ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἰδίαν δαπάνην κατασκευὴν τῶν πρὸ τῶν ὁδῶν πεζοδρομίων μετὰ τῶν κρασπέδων καὶ ρείθρων αὐτῶν, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας τασσομένης αὐτοῖς προθεσμίας. Ὁ τρόπος τῆς ἐπιστρώσεως τῶν πεζοδρομίων καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν κρασπέδων καὶ ρείθρων κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται καὶ μετὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀνωτέρω ἔργων, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὴν σακτικὴν τούτων συντήρησιν ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ φροντίδι, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 18.

Ἡ δενδροφύτευσις τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ σχεδίου προβλεπομένων ἀλσῶν καὶ ἡ συντήρησις τῶν φυτειῶν εἶνε ὑποχρεωτική, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας, ἃς θέλει χορηγῇ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας θέλει ἑκάστοτε καθορίζει τοὺς ὑποχρέους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων καὶ τὰς λεπτομερείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

Πᾶσα ἐν τοῖς συμβολαίοις ἀγοραπωλησίας οἰκοπέδων τοῦ συνοικισμοῦ περιλαμβανομένη ὑποχρέωσις ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν, πλὴν τῶν ἄλλων, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὑπέχουσα θέσιν ὑποχρεώσεως, ἐπιβαλλομένης διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἧς ἡ παράβασις συνεπάγεται τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 20.

1. Πᾶσα λεπτομέρεια τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης καὶ ἰσχυούσης διὰ πάσας τὰς ὁμοίας φύσεως περιπτώσεις.

Ἡ ἔγκρισις τοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ παρὸν Διάταγμα σχεδίου, γίνεται ὑπὸ τὸν ὅρον ἀναλήψεως ὑπὸ τῶν ἐπισπευδόντων τὴν ἔγκρισιν τοῦ σχεδίου διὰ συμβάσεως τῶν ἐν τῇ προμνημονευθείσῃ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων διαλαμβανομένων ὑποχρεώσεων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

---

(4)

Περὶ κατατάξεως, σπουδῶν, καθηκόντων καὶ τροφοδοσίας τῶν μαθητῶν τοῦ Πρακτικοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου Γόρτυνος-Κρήτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2155 Νόμου «περὶ πρακτικοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου Γόρτυνος-Μεσσαρᾶς-Κρήτης», προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Γεωργίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διδασκαλία ἐν τῷ πρακτικῷ σχολείῳ Γόρτυνος—Μεσσαρᾶ Κρήτης διαιρεῖται εἰς προφορικὴν ἀπὸ ἕδρας καὶ εἰς πρακτικὴν εἰς τὸ κτῆμα ἢ τὰ ἐργαστήρια, ἐπεκτείνεται δὲ ἐφ' ὅλων τῶν γεωργικῶν κλάδων κατὰ τὰς ἀπαιτουμένας στοιχειώδεις γνώσεις καὶ εὐρύτερον ἐπὶ τῶν

ἐπικρατεστέρων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Σχολείου τούτου κλάδων.

2. Ἡ προφορικὴ διδασκαλία διαρκεῖ καθ' ἑκάστην τρεῖς τὸ πολὺ ὥρας, συνίσταται δὲ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν στοιχειωδῶν γνώσεων ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὴν κατανόησιν καὶ τὴν μετὰ λόγου ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐργασιῶν, ἔχουσα ὡς ἀφετηρίαν ἀντικείμενα καὶ φαινόμενα, ἐφ' ὧν θὰ προκαλῆται προηγουμένως κατὰ τὴν πρακτικὴν ἐξάσκησιν ἡ προσοχὴ καὶ ἡ παρατηρητικότης τῶν μαθητῶν.

3. Αἱ πρακτικαὶ ἀσκήσεις καὶ ἡ κατ' αὐτὰς πρακτικὴ διδάσκαλία ὁρίζονται εἰς 3—5 ὥρας καθ' ἑκάστην. Τὸ εἶδος τῶν ἀσκήσεων τούτων θὰ κανονίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ἀναλόγως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐποχῆς. Οἱ μαθηταὶ ἀσκοῦνται εἰς τὴν ἰδιόχειρον ἐκτέλεσιν καθ' ἑκάστην ὅλων τῶν κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς γενομένων ἐργασιῶν εἰς τοὺς κήπους, ἀγρούς, δενδροκομεῖα, βοσκάς, σταύλους, ἀποθήκας, ἐργαστήρια, κλπ. ὡς καὶ εἰς τὸν χειρισμὸν διαφόρων ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς κατανομῆς τῶν ὡρῶν τοῦ ἡμερησίου προγράμματος καὶ τῆς ἐν γένει διαθέσεως τοῦ χρόνου τῶν μαθητῶν, θὰ κανονίζεται ὑπὸ προγράμματος συνταχθησομένου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ὡσαύτως ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐν αὐτῷ πειθαρχίας, συνταχθησόμενος ὑπὸ τῆς οἰκείας Διευθύνσεως αὐτοῦ, ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

Κατανομὴ σπουδῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν ὁρίζεται διετής.

2. Τὸ σχολικὸν ἔτος ἄρχεται τὴν 15ην Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 15ην Ἰουνίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὑποδιαιρεῖται δὲ εἰς δύο ἑξάμηνα καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἄρχεται τὴν 15ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, τὸ δὲ ἕτερον ἄρχεται τὴν 1ην Φεβρουαρίου καὶ λήγει τὴν 15ην Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

3. Κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς ἐξακολουθοῦν αἱ πρακτικαὶ ἀσκήσεις τῶν πρωτοετῶν μαθητῶν, μὴ παρεχομένης ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ἀδείας εἰς αὐτούς, εἰμὴ ἐκ περιτροπῆς καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἑλικοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἑκάστοτε.

Περὶ καταταξέως τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ Σχολεῖον τοῦτο γίνονται δεκτοὶ ἐσωτερικοὶ ἢ ἐξωτερικοὶ μαθηταί, οἵτινες διδάσκονται δωρεάν. Οἱ ἐσωτερικοὶ διατρέφονται ἐπίσης δωρεὰν ἐν τῷ σχολείῳ. Ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συβουλίου τοῦ Σχολείου ἐπιτρέπεται ἡ δωρεὰν διατροφὴ τῶν ἐξωτερικῶν μαθητῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος εἰσακτέων μαθητῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, διὰ προκηρύξεώς του δημοσιευομένης διὰ τοῦ ἐγχωρίου τύπου ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

3. Οἱ ὑποψήφιοι μαθηταὶ πρέπει νὰ ὑποβάλουν μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου τὸ βραδύτερον εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ σχολείου.

α') Αἴτησιν ἐπὶ τοῦ κεκανονισμένου χαρτοσήμου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναγράφεται ἡ κατοικία καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ αἰτοῦντος.

β') Ἀπολυτήριον ἑξαταξίου δημοτικοῦ σχολείου ἢ β' τάξεως Ἑλληνικοῦ σχολείου.

γ') Πιστοποιητικὸν γεννήσεως ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ ἐμφαίνηται, ὅτι κατὰ τὴν 15 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς τὸ σχολεῖον θὰ ἔχωσι συμπληρώσῃ τὸ 12ον ἔτος τῆς ἡλικίας, των μὴ ὑπερβῇ δὲ τὸ 16ον.

δ') Πιστοποιητικὸν τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος ὅτι εἶναι τέκνα γονέων ἀπασχολουμένων ἀποκλειστικῶς ἢ ἐν μέρει μὲ τὴν γεωργίαν ἢ κλάδον τινὰ αὐτῆς.

4. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχόντων τὰ ἀνωτέρω προσόντα ὑπερβαίνῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁρισθεισῶν θέσεων καταρτίζεται δι' ἑκάστην κατηγορίαν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ σχολείου πίναξ, προτιμωμένων, α') τῶν παρουσιαζόντων πιστοποιητικὰ ὅτι εἶναι τέκνα γεωργῶν θανόντων ἢ καταστάντων ἀγικάνων ἐν πολέμῳ, β') τῶν ἐχόντων ἀνώτερον βαθμὸν εἰς τὸ ἀπολυτήριόν των.

5. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὡς ἄνω πίνακος καλοῦνται παρὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ σχολείου νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτήν, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ἰσάριθμοι ὑποψήφιοι πρὸς τοὺς ἐν τῇ προκηρύξει ὁρισθέντας εἰσακτέους μαθητάς.

6. Οἱ προσελθόντες ὑποβάλλονται πρὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τοῦ σχολείου, ἐὰν εἶναι ὑγιεῖς καὶ σωματικῶς ἱκανοὶ διὰ γεωργικὰς ἐργασίας. Οἱ ἐκ τούτων κρινόμενοι ὡς ἀκατάλληλοι ἐξετάζονται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου καὶ δύο ἰατρῶν, ὧν ὁ εἷς τοῦ σχολείου. Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἡ ἀπόφασις εἶναι τελεσίδικος περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῶν μαθητῶν.

7. Πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν μὴ ἐγκαίρως παρουσιαζομένων ὡς καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον κρινομένων ἀκαταλλήλων, ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου καλεῖ τοὺς ἀμέσως κατὰ σειρὰν ἐν τῷ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου τούτου πίνακι ἀναγραφομένους ὑποψηφίους μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁρισθέντος ἀριθμοῦ εἰσακτέων, ἵνα παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ σχολεῖον μέχρι 1 Ὀκτωβρίου τὸ βραδύτερον.

8. Ἐκ τῶν ἐγγραφέντων ἀποβάλλονται ἐκ τοῦ σχολείου οἱ ὑποβαλόντες ψευδῆ πιστοποιητικὰ καὶ προβάντες εἰς ἀνακριβεῖς δηλώσεις περὶ τῶν προσόντων αὐτῶν, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ποινικῆς διώξεως.

9. Τοὺς μαθητὰς ἐγγράφει ὁ διευθυντὴς εἰς μαθητολόγιον ἄνευ τινὸς ἐκπαιδευτικοῦ τέλους.

Ἱματισμός.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ἐσωτερικοὶ μαθηταὶ πρέπει νὰ φέρουν μεθ' ἑαυτῶν ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὰ ἑξῆς εἴδη ἱματισμοῦ κατ' ἐλάχιστον ὅρον:

α') Τὰ ἀπαραίτητα ἐνδύματα ἐν καλῇ καταστάσει.
β') Ἓν ζεῦγος ὑποδημάτων.
γ') 4 χιτώνια (ὑποκάμισα) ἡμέρας καὶ 2 νυκτός.
δ') 4 σκελέας (ἐσώβρακα).
ε') 12 ρινόμακτρα.
ς') 6 ζεύγη περικνημίδων.
ζ') 4 λευκὰ σινδόνια καὶ 4 μαξιλαροθήκας.
η') 2 κλινοσκεπάσματα μάλλινα καὶ 2 βαμβακερά.
θ') Κιβώτιον μὲ κλεῖδα.

2. Τὸ σχολεῖον παρέχει δωρεὰν εἰς ἕκαστον μαθητήν, ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικόν, πηλήκιον τύπου καθοριζομένου ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ σχολείου, χιτῶνα ἐργασίας (βλοῦζαν) καὶ 1 ζεῦγος ὑποδημάτων ἐργασίας καθ' ἑξαμηνίαν. Ἐπίσης παρέχονται ὑπὸ τοῦ σχολείου εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς μαθητὰς καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα εἴδη κλινοστρωμνῆς.

Διδακτικὸν προσωπικόν.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ μαθήματα διδάσκονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν ὡς καὶ τῶν παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὁριζομένων εἰδικῶν ἢ ἐπιμελητῶν, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος ἑκάστου.

2. Αἱ στοιχειώδεις γνώσεις ὑγιεινῆς τοῦ ἀνθρώπου διδάσκονται ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τοῦ σχολείου.

3. Αἱ πρακτικαὶ ἀσκήσεις γίνονται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν εἰδικῶν καὶ τῶν ἐπιμελητῶν, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ

ἡ τοῦ καθηγήτοῦ ἐπίβλεψιν ἡ ἐπιστασία μιᾶς ἢ περισσοτέρων ἐργασιῶν τοῦ κτήματος.

Διδασκόμενα μαθήματα.

Ἄρθρον 7.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ ἡ κατανομὴ αὐτῶν εἰς ἐξάμηνα ὡς καὶ αἱ διατιθέμεναι δι' ἕκαστον ὥραι καθ' ἑβδομάδα, ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Ἔτος Α'.

	Ἑξαμην. Α'.	Ἑξαμ. Β'.
	Ὧρ α ι	
Ἑλληνικὰ	3	3
Φυσιογνωστικὰ (βοτανική, ζωολογία, χημεία καὶ φυσική)	3	2
Μαθηματικὰ (ἀριθμητική, γεωμετρία, χωρομετρία)	3	3
Γεωργία γενικὴ	5	5
Δενδροκομία, ἀμπελουργία	2	2
Κτηνοτροφία	2	2
Στοιχειώδεις γνώσεις ὑγιεινῆς ἀνθρώπου..	–	1
	18	18

Ἔτος Β'.

	Ἑξαμην. Α'.	Ἑξαμ. Β'
	Ὧρ α ι	
Ἑλληνικὰ	2	1
Γεωργία εἰδική	5	5
Κτηνοτροφία καὶ βρωματολογία	2	2
Στοιχεῖα κτηνιατρικῆς καὶ ὑγιεινῆς τῶν ἀγροτικῶν ζώων	1	1
Δενδροκομία, ἀμπελουργία καὶ κηπουρική.	3	3
Γεωργικαὶ βιομηχανίαι (οἰνοποιία, ἐλαιουργία καὶ τυροκομία)	2	3
Πτηνοτροφία, μελισσοκομία, καὶ σηροτροφία	1	2
Γεωργικὴ οἰκονομία καὶ λογιστική	2	1
	18	18

Ἄρθρον 8.

Ἡ διδακτέα ὕλη ἑξ ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων κανονίζεται λεπτομερῶς δι' Ὑπουργικῆς Διαταγῆς, προτάσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 28 Αὐγούστου 1920 «περὶ τῶν γενικῶν πρακτικῶν Γεωργ. Σχολείων».

Πειθαρχικαὶ ποιναί.

Ἄρθρον 9.

1. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς μαθητὰς δι' ἀναξιοπρεπῆ συμπεριφοράν, ἀπειθαρχίαν, παράβασιν τῶν κανονισμῶν τοῦ σχολείου ἢ ἀμέλειαν εἶναι αἱ ἑξῆς:

α') Ἐπίπληξις κατ' ἰδίαν, 2) ἐπίπληξις δημοσία, γ') νηστεία, δ') ἀπαγόρευσις ἐξόδου ἢ ἀπομόνωσις ἀπὸ τῶν ἄλλων μαθητῶν, ε') ὁριστικὴ ἀποβολή.

2. Τὰς ποινὰς ἐπιβάλλει ὁ διευθυντής, πλὴν τῆς ποινῆς τῆς ὁριστικῆς ἀποβολῆς, δι' ἣν ἀπαιτεῖται καὶ ἔγκρισις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ σχολείου.

3. Περὶ τῶν ποινῶν εἰδοποιοῦνται ἐγγράφως οἱ γονεῖς ἢ οἱ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν, ὁ δὲ διευθυντὴς κρατεῖ ἴδιον βιβλίον ποιότητος τῶν μαθητῶν, εἰς ὃ καταχωρεῖ τὰς ἐπιβληθείσας ἑκάστῳ ποινάς, κατὰ μῆνα δὲ σημειοῖ τὰς ἐπὶ τῆς διαγωγῆς των παρατηρήσεις του, προερχομένας ἐκ προσωπικῆς του ἀντιλήψεως καὶ ἐκ πληροφοριῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ σχολείου.

Ἐξετάσεις προαγωγικαὶ καὶ ἀπολυτήριοι.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἐπίδυσις τῶν μαθητῶν κρίνεται δι' ἐξετάσεων εἰς τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ εἰς τὰς πρακτικὰς ἀσκήσεις.

2. Ἐν ἑκάστῳ τῶν μαθητῶν γίνεται ἐντὸς ἑκάστου μηνὸς ἢ καὶ ἀργότερον ἐξέτασις ἐπὶ τῆς διδαχθείσης ὕλης κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα.

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαημέρου αὐτοῦ γίνονται αἱ ἐνιαύσιοιἐξετάσεις ἐφ' ὅλων τῶν διδαχθέντων κατὰ τὸ ἔτος μαθημάτων.

4. Εἰς τὴν πρᾶξιν οἱ μαθηταὶ ἐξετάζονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης κατηγορίας πρακτικῆς ἐξασκήσεως ἢ ἐργασίας.

5. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν βαθμῶν, οὓς λαμβάνουσιν οἱ μαθηταὶ κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἐξετάσεις, κανονίζεται ἡ προαγωγὴ ἀπὸ τῆς α' τάξεως εἰς τὴν β' καὶ ἡ ἀπόλυσις αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

Βαθμοὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς: 1—4 κακῶς, 5—8 μετριώτατα, 9—11 μετρίως, 12—13 σχεδὸν καλῶς, 14—15 καλῶς, 16—18 λίαν καλῶς, 19—20 ἄριστα.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου ἑκάστου μηνὸς οἱ διδάσκοντες καὶ οἱ ἔχοντες ἀναλάβει ὡρισμένην πρακτικὴν ἐξάσκησιν ὀφείλουσι νὰ παραδίδωσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ σχολείου ἐπὶ φύλλου χάρτου φέροντος τὴν ὑπογραφήν των τοὺς βαθμούς, τῶν ὁποίων ἠξιώθη ἕκαστος μαθητὴς κατὰ μάθημα ἢ εἰς ἑκάστην ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των ἐκτελουμένην κατηγορίαν πρακτικῆς ἐξασκήσεως ἢ ἐργασίας κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα.

2. Εἰς τὴν πρᾶξιν βαθμολογεῖται ἡ τακτικὴ παρακολούθησις καὶ ἡ ἐργατικότης.

3. Οἱ ἀνωτέρω βαθμοὶ ἀναγράφονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ εἰς εἰδικὸν βιβλίον ἐλέγχου, οὗτινος ἀπόσπασμα ὀφείλει οὗτος ν' ἀποστέλλῃ κατὰ μῆνα εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν μετὰ παρατηρήσεων περὶ τῆς ἐν γένει προόδου καὶ διαγωγῆς.

Ἄρθρον 13.

1. Πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ, ὃν λαμβάνει ἕκαστος μαθητὴς εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, προστίθενται.

1) Οἱ μέσοι βαθμοὶ τῶν ἐξετάσεων ἐπὶ ἑκάστου διδασκομένου μαθήματος οἱ προκύπτοντες ἐκ τῆς διαιρέσεως διὰ τοῦ 2 τοῦ ἀθροίσματος:

α') Τοῦ μέσου ὅρου τῶν βαθμῶν, οὓς ἔλαβεν ὁ μαθητὴς κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.

β') Τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνιαυσίου ἐξετάσεως.

2) Οἱ μέσοι βαθμοὶ τῶν πρακτικῶν ἐξετάσεων ἐπὶ ἑκάστου κλάδου οἱ προκύπτοντες ἐκ τῆς διαιρέσεως διὰ τοῦ 2 τοῦ ἀθροίσματος.

α') Τοῦ μέσου ὅρου τῶν βαθμῶν, οὓς ἔλαβεν ὁ μαθητὴς κατὰ τὰς μηνιαίας βαθμολογίας τῆς τακτικῆς παρακολουθήσεως καὶ ἐργατικότητος.

β') Τοῦ βαθμοῦ, ὃν ἔλαβεν ὁ μαθητὴς κατὰ τὴν ἐξέτασιν εἰς τὸ τέλος τῆς σχετικῆς ἀσκήσεως.

3) Ὁ βαθμὸς τῆς διαγωγῆς ἐξαγόμενος ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος Διατάγματος βιβλίου.

2. Τὸ ἄθροισμα τῶν ἄνω βαθμῶν διαιρούμενον διὰ τοῦ 3 δίδει ὡς πηλίκον τὸν γενικὸν βαθμὸν τοῦ ἔτους δι' ἕκαστον μαθητήν.

3. Οἱ βαθμοὶ οὗτοι ὡς καὶ ὁ γενικὸς βαθμὸς καταγράφονται ἐν γενικῷ βιβλίῳ ἐλέγχου, ἀπόσπασμα τοῦ ὁποίου ἀποστέλλεται δι' ἕκαστον μαθητὴν εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14.

Ὁ τελικὸς βαθμὸς τοῦ ἀποφοιτῶντος μαθητοῦ προκύπτει ἐκ τῆς διαιρέσεως διὰ τοῦ 2 τοῦ ἀθροίσματος.

α') Τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ τοῦ α' ἔτους.

β') Τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ τοῦ β' ἔτους.

Ἄρθρον 15.

1. Οἱ τυχόντες τελικοῦ βαθμοῦ τοὐλάχιστον τοῦ ἀριθμοῦ 12 λαμβάνουν πτυχίον τοῦ πρακτικοῦ γεωργικοῦ σχολείου. Οἱ λοιποὶ ἀπορρίπτονται, ἄνευ δικαιώματος περαιτέρω ἐν τῷ σχολείῳ παραμονῆς, ἐκτὸς ἂν τὸ Διοικητικὸν

Συμβούλιον τοῦ σχολείου ἤθελεν ἐγκρίνει τὴν ἐπὶ ἓν σχολικὸν ἔτος εἰσέτι παραμονήν των.

Εἰς τοὺς ἀπορριπτομένους μαθητὰς χορηγοῦνται ἁπλᾶ πιστοποιητικὰ μαθητεύσεως.

"Αρθρον 16.

1. Τὰ εἰς τοὺς μαθητὰς ἀπονεμόμενα πτυχία εἶναι ἔντυπα, φέρουσιν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὸν βαθμὸν τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς διαγωγῆς, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ σφραγίζονται διὰ τῆς σφραγῖδος τοῦ σχολείου.

Ἐν τῷ πτυχίῳ ὑπογράφει καὶ ὁ λαμβάνων τοῦτο ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου.

2. Τὰ πτυχία ταῦτα συντάσσονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἀξῶν ἀριθ. πτυχ.....

Ἀριθ. μητρῴου ἀπολυομ. .....
Πρακτικὸν Γεωργικὸν Σχολεῖον
Γόρτυνος Μεσσαρᾶ Κρήτης (Νόμος 2155)
Π Τ Υ Χ Ι Ο Ν

Ὁ ..... ἐκ ..... ἐτῶν ..... διακούσας τὰ ἐν τῷ σχολείῳ τούτῳ ἐπὶ διετίαν διδασκόμενα μαθήματα καὶ ἀσκηθεὶς πρακτικῶς, ὑπέστη ἐπιτυχῶς τὴν ἀπολυτήριον δοκιμασίαν τυχὼν βαθμοῦ μὲν ἱκανότητος..... (ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς) βαθμοῦ δὲ διαγωγῆς..... .....(ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς).

Ἐν ..... τῇ 19

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ σχολείου

"Αρθρον 17.

1. Ὁ Διευθυντὴς κρατεῖ βιβλίον μητρῴου τῶν ἀπολυομένων μαθητῶν, ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ὁ βαθμὸς τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς διαγωγῆς, ὁ ἀριθμὸς τοῦ πτυχίου καὶ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἀπολυθέντος.

"Αρθρον 18.

Ἐγκρίσει τῆς Διευθύνσεως τοῦ σχολείου γίνονται δεκτοὶ ἐν αὐτῷ ὡς ἐξωτερικοὶ καὶ ἀκροαταὶ πρὸς παρακολούθησιν ὡρισμένων μαθημάτων καὶ ἀσκήσεων.

Οἱ ἀκροαταὶ οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσι τοὺς κανονισμοὺς τοῦ ἱδρύματος, δὲν ἰσχύουν δὲ δι' αὐτοὺς αἱ περὶ τυπικῶν προσόντων τῶν τακτικῶν μαθητῶν διατάξεις. Εἰς τοὺς ἀκροατὰς τούτους παρέχονται ἁπλᾶ πιστοποιητικὰ μετὰ τὸ πέρας τῆς φοιτήσεώς των.

"Αρθρον 19.

Ἡ τροφοδοσία τῶν μαθητῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β. Δ. τῆς 18ης Νοεμβρίου 1920 «περὶ τροφοδοσίας τῶν μαθητῶν τῶν μέσων γεωργικῶν σχολῶν», ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ σχολείου καὶ ἐγκρίνῃ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουνίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Ι. Βαλαλᾶς

(5)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Μπογιάτι διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΓΣΙΣ' (3216) «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων πρὸς ἀνέγερσιν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν κτιρίων καὶ ὀχυρωματικῶν ἐν γένει ἔργων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ ἐγκριθείσῃ διὰ τῆς ἀπὸ 14 Μαΐου πράξεως 4ης τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀναγνωρίζομεν ὡς δημοσίαν ἀνάγκην καὶ ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Δημοσίου ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν γηπέδου ἀνήκοντος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Λεων. καὶ Μαρῆν Ἐμπειρίκους κειμένου εἰς Μπογιάτι Ἀττικῆς ἐκτάσεως 85, 79 στρεμμάτων ἀκαλλιεργήτου γῆς καὶ 18, 85 ὡς ἔγγιστα στρεμμάτων καλλιεργησίμου ὁριζομένου δὲ ὡς ἐν τῷ συνημμένῳ διαγράμματι καὶ κτηματολογικῷ πίνακι ἐμφαίνεται ὑπὸ τῶν γραμμῶν: 1) Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. 2) Λ. Μ. Ν. Ξ. 3) Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. 4) Υ. Φ. Χ. Ψ. Ω. 5) α β γ δ, 6) ε, ζ, η θ ι καὶ 7) κ, λ, μ, ν, αἵτινες ὁρίζουν αὐτὸ πρὸς βορρᾶν, νότον, ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς ἀπὸ τῶν γηπέδων τῶν ἰδίων ἰδιοκτητῶν.

Ὁ χῶρος οὗτος χρησιμοποιηθήσεται διὰ τὴν ἀνέγερσιν δέκα ἀποθηκῶν πυρομαχικῶν, ἃς κρίνομεν ἀπαραιτήτους διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Στρατοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
Θ. Πάγκαλος

(6)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Βεροίᾳ διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ νόμου ΓΣΙΣ' (3216) «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων πρὸς ἀνέγερσιν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν κτιρίων καὶ ὀχυρωματικῶν ἐν γένει ἔργων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκριθείσῃ διὰ τῆς ἀπὸ 14 Μαΐου πράξεως 3 τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀναγνωρίζομεν ὡς δημοσίαν ἀνάγκην καὶ ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὲρ καὶ δαπάνης τοῦ Δημοσίου ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ γηπέδου τοῦ κειμένου ἐν Βεροίᾳ καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν ἰδιώτην Τέλιον Ἀπόστολον τοῦ Χατζηγώγου ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα 40,000 μ. 2 ἀκαλλιεργήτου γῆς, ὁριζομένου δὲ ὡς ἐν τῷ συνημμένῳ διαγράμματι καὶ κτηματολογικῷ πίνακι ἐμφαίνεται ὑπὸ τῶν γραμμῶν α, β, γ, δ καὶ ε, ζ, η, θ.

Ὁ χῶρος οὗτος χρησιμοποιηθήσεται δι' ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν πυρομαχικῶν ἣν κρίνομεν ἀπαραίτητον καὶ ἀναγκαίαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
Θ. Πάγκαλος

(8)

Διορθώσεις ἡμαρτημένων.

Εἰς τὸ ἄρθρον 44 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1923 Νομοθ. Διατ. «περὶ ἐξαγωγικῶν τελῶν κλπ.» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 100 (Τεῦχος Α') τῆς 23 Ἀπριλίου 1923 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διορθοῦται ἡ ἐσφαλμένη χρονολογία «29 Νοεμβρίου 1921» εἰς τὴν πραγματικὴν «29 Νοεμβρίου 1922».

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.